

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Плевен, 19.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: М. К. Тодорова Досева

при участието на секретаря МАРИНА Г. ЦВЕТАНОВА
като разгледа докладваното от М. К. Тодорова Досева Гражданско дело № 20224430102875 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 549 и сл. от ГПК.

Производството е образувано по подадена молба от М. Б. П., с ЕГН: *****, с адрес: *** /заместена в хода на процеса от универсалните си правоприемници- наследниците П. С. П., ЕГН***** и К. П. П., ЕГН*****/, в която се твърди, че е *** на И. Б. Г., видно от удостоверение за наследници с изх.№***г. на *** им Н.Г. Г.а и удостоверение за родствени връзки с изх.№ ***г., издадени от Община Плевен. Твърди, че И. Г. има *** — М. Б. П., а родителите му — Н.Г. Г.а и Б.А. Г. са починали съответно на 06.02.2012г и 01.07.1967г. Твърди, че през 1984г. Г. заминал на работа в гр.***, бивша СССР, изпратен от „***“. Комуникацията му с неговата *** и *** се осъществяват по телефон през целия период до към 2003-2004г. Твърди, че И. Г. има едно единствено прибиране в *** - през 1987г. и тогава отсяда при *** му в гр. Плевен. М. П., живееща във ***, също идва, за да се видят с *** си. От разговорите с него тя научава, че той се е преместил и вече живее и работи в друг град - ***. Твърди, че това е и последната й среща с него. След прекъсване и изгубване на всякакви връзки и комуникация, молителката е искала да предприеме съответните действия за издирване на *** си, но *** й не й позволявала.

Страхувала се, да не се окаже, че ***ът и е починал. Поради заболяването на госпожа Г.а, *** ѝ се съобразява с тези желания и едва няколко години след смъртта ѝ, тя предприема и конкретни действия. Твърди, че през 2017г. пише за изчезналия си *** с искане за съдействие за откриването му до омбудсмана, до Министерство на външните работи и до Министерство на вътрешните работи. След известно време с нея по телефона се свързва разследващ полицай от РПУ Плевен, отдел „Издирване”, който ѝ обяснява, че е получил указания от Министерство на вътрешните работи за предприемане на съответните оперативни действия. Служителят изисква от М. П. подробни обяснения по случая с И., както и снимка на същия. Информацията, която М. П. получава е, че *** ѝ е обявен за национално и международно издирване, включително и на територията на Руската федерация, поради факта, че от 10.03.2005г. Г. е с регистриран настоящ адрес там. Твърди, че въпреки предприетите действия, И. не е открит. Твърди, че на 27.12.2018г. с вх.№18П - 5687 е подадена молба до Министерство на външните работи, с която молителката иска да получи съдействие за снабдяването с информация, дали в съответните регистри на Руската федерация има съставен акт за смърт. Твърди, че поради безвестното му отсъствие повече от 10 години, М. П. има правен интерес да стартира производство за обявяване на изчезването и смъртта на *** си. Твърди, че с изх.№Ко-19У- 681/22.05.2020г. Посолството на Република *** в Москва изпраща до Министерство на външните работи, дирекция „Консулски отношения” удостоверение за липса на съставен акт за гражданско състояние за И. Б. Г., издадено от управление ЗАГС на администрацията на Староосколския градски окръг на ***. Твърди, че от същото е видно, че в регистрите по гражданско състояние липсва информация за лицето, освен датата и мястото на раждане. Молителката счита, че вероятно е единствен наследник на *** си. Твърди, че моментът на настъпване на евентуалната смърт на И. Г. е след 10.03.2005г., от когато има данни, че Г. е с регистриран нов настоящ адрес в Руската федерация, видно от представеното удостоверение от Община Плевен. Моли, да бъде постановено решение, с което да бъде обявена смъртта на И. Б. Г., с ЕГН - ***** поради безвестното му отсъствие повече от 10 години, както и да бъде разпоредено издаването на акт за смърт, удостоверяващ този факт.

В проведеното съдебно заседание молителя поддържа молбата си.

ОБЩИНА- Плевен не взема становище по молбата.

Представителят на РАЙОННА ПРОКУРАТУРА-Плевен счита молбата за неоснователна. Излага съображения, че не е доказано с висока степен на вероятност, че И. Г. е починал на територията на ***. Той е роден през 1956 г. и е на възраст, на която лицето е нормално да е живо. Събрани са доказателства, че И. по принцип не е контактувал със *** си, а само с *** си. Счита, че в *** след като няма съставен акт за смърт, то не може да бъде прието, че лицето е починало.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от Удостоверение за промяна в настоящ адрес от 15.03.2022г. Настоящия адрес на И. Г. е бил в *** до 10.03.2005г., когато е променен на ***.

Съгласно Удостоверение за родствени връзки от 15.03.2022г. И. Г. е неженен. Негови родители са Н. Г.а и Б. Г., които са починали, а негова *** е М. Б. П..

Видно от удостоверение за наследници с № 1491124 / 18.03.2021г, от Н.Г. Г.а с ЕГН ***** е починала на 06.12.2012г. и нейни наследници са *** М. Б. П. с ЕГН ***** и *** И. Б. Г. с ЕГН *****.

Съгласно удостоверение на Община Плевен, издадено на 15.03.2022г, за лицето И. Б. Г. с ЕГН *****г., роден на ***г. няма съставен акт за смърт.

От писмо от Дирекция „Консулски отношения“ при Министерство на външните работи се установява, че за И. Б. Г. липсва съставен акт за гражданско състояние-акт за смърт, издадено от Архива на Отдел ЗАГС за ***.

Съгласно писмо от ОД на МВР Плевен, за И. Б. Г. има последно издаден български документ за самоличност граждански паспорт сер.Н № *** от ***г.

В приложеното по делото писмо от Община Плевен е посочено, че лицето няма заявен постоянен адрес на територията на Р *** нито издавани документи за самоличност след 2000г. В регистъра на населението служебно е записан с настоящ адрес в ***, като адресът бил посочен от негови близки при издирването на лицето през 2005г. по списък на лица без постоянен адрес.

Установява се от Писмо № МДТ-2803/30.06.2022г., издадено от Община-Плевен- Местни данъци и такси, че с Декларация № ДК14015592/29.10.2019г. /л.94 от делото/, М. К. Р. /процесуален представител на първоначалната молителка в настоящото производство/ е подала декларацията по реда на чл.14/чл.27 ЗМДТ за имот – Апартамент № 9, находящ се в ***, като са декларирани като съсобственици М. Б. П., И. Б. Г. и М. К. Р. и ползвател С.С.Р..

От писмо с Изх. № 31600021069/10.06.2022г. на ОД на МВР Плевен се установява, че в ОДМВР - Плевен от Министерство на вътрешните работи е получен сигнал за издирване вх.№ 489700-303/14.03.2017г. - УРИ № 4897р-292/14.03.2017г. по описа на Дирекция КАО, от М. Б. П. ЕГН: *****, с последна адресна регистрация в *** - GSM: ***, с искане за използване възможностите на Интерпол или Европол за установяване адреса и местонахождението на *** и - И. Б. Г.. От изложеното в сигнала на М. П. е видно, че *** и от 1984г., работа и живее в ***. За последно са осъществили връзка през 1987г. Също така, че до момента нямат информация къде е и според нея е в неизвестност. Посочва, като причина за дългият период на липса на комуникация, семейните недоразумения и личната неприязън между *** и ***. От проведените първоначални издирвателни мероприятия е получена информация, че Г., чрез тогавашното Министерство на строителството и архитектурата в НР *** - Дирекция „Строителни кадри за СССР“ е работил в *** на обект „****“ под № 97792, също така, от призовка (Повестка) е видно, че руските компетентни власти „Калининский РОВД“ са го призовавали, като свидетел от адрес - гр. ***ь, ***. По данни от сигнала на М. П., И. Г. е женен или живял на съпругески начала с лице, с имена С.С. Г.ой на адрес гр. *** 25, *** и е работил в *** - ***, обл. - Проспект „****“, дом.35, кв. 189. От справки в ИИС МВР „Справки за пътуване“ няма данни за пътувания, поради ограничения десет годишен период на справките. Желанието на ***та е, *** и да бъде издирен и съответно осъществена връзка с него. И. Б. Г. е обявен за общодържавно издирване с телеграма на ГДНП - София № 9464/24.03.2017г. Г. няма издадени нови документи за самоличност. Последният му документ за самоличност е граждански паспорт сер.Н №*** с дата на валидност до 12.09.2004г., издаден по надлежния ред от МВР - Плевен. С писмо рег. № 316р-9944/28.03.2017г. по описа на ОДМВР - Плевен, от Дирекция МОС е поискано прецизиране на възможността за обявяване на

И. Г. за международно издирване, като са изпратени всички налични и съхранени до момента данни, които биха спомогнали за установяването му. На 29.03.2017г., И. Б. Г. ЕГН: ***** е обявен за международно издирване в страни членки на Интерпол - жълт бюлетин с номер на бюро то инициатор Интерпол *** - *** и контролен номер ***г., лицето И. Б. Г. ЕГН: ***** е разпространен в ШИС II, с шенгенски идентификатор № BG *** по чл.32 от КПСШ - Изчезнало пълнолетно лице, с крайна дата на издирване/контрол в ШИС 25.02.2023г. (подлежи на регулярно подновяване).

По делото в качеството на свидетел е разпитан П. С. П., чиито показания съдът не обсъжда като недопустими поради конституирането на свидетеля като молител по делото след смъртта на М. П..

Съдът дава вяра на показанията на св. Б.А.Д., въпреки че е заинтересован от изхода на делото като *** на молителката К. П.. Показанията му са логични и съответни на останалите, събрани по делото доказателства. От тях се установява, че И. е отишъл да работи в *** през 1984г. След това, през 1987г. се връща в *** един път за да ги види. От тогава не са го виждали. Прекъснала е и комуникацията с *** му. Тя не желаела да бъде търсен, за да не се окаже, че е починал. До 1987 г. са контактували често, но след това контактите между И. и неговата *** и *** престават.

Молбата за обявяване на смъртта на И. Г. е изпратена на Община-Плевен за разгласяване, като в резултат на разгласяването не са събрани данни за лицето.

При така възприетото от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Правният институт на обявяване на смърт се регламентира от разпоредбите на чл. 549-552 ГПК. С обявяване смъртта на едно физическо лице по съдебен ред, въз основа на решението по чл. 551 ГПК, общинските власти се задължават да съставят акт за смърт на лицето. Решението на съда поражда същите правни последици като тези, произтичащи от действителната смърт. Това решение, с което се обявява смъртта на безвестно отсъстващия, се ползва с обвързваща доказателствена сила относно факта на смъртта. Въз основа на него се съставя акта за гражданско състояние, който има пълна доказателствена сила за отразените в тях данни и е средство за публичното им разгласяване.

Съгласно чл. 14 ЗЛС, след като изтекат пет години от деня, за който се отнася последното известие за отсъстващия, съдът по искане на прокурора или на всеки заинтересован, обявява неговата смърт. Обявяването на смъртта може да стане и без да е обявено отсъствието на лицето. Съгласно чл.550, ал.2 ГПК, съдът изпраща за разгласяване извлечение от молбата до общината, района или кметството по мястото, където лицето е живяло непосредствено преди изчезването.

Молителите са заинтересовани от производството лица.

Съдът намира, че от всички събрани по делото доказателства оценени поотделно и в тяхната съвкупност, не може да бъде направен обоснован извод за безвестно отсъствие на И. Г. повече от пет години. Формално липсват данни за лицето от повече от пет години- не е осъществявал контакти с установените по делото негови близки, а именно неговата *** М., както и тяхната ***, която е починала през 2012г., не е открит и чрез държавното и международно издирване, не са установени лица, които да са го виждали и да са осъществили контакти с него. От друга страна, обаче, законът изисква разгласяването на молбата за обявяване на смърт на лицето да бъде разгласена по мястото, където лицето последно е живяло непосредствено преди изчезването му /чл.550, ал.2 ГПК/. В настоящото производство, разгласяването е извършено в Община-Плевен, където е последният регистриран постоянен адрес на И. Г., но видно от всички, събрани по делото доказателства, както и от твърденията на молителите, че той много отдавна- още от 1987г. не живее в Р *** и в частност в гр.Плевен, а е заминал да работи в чужбина- гр.***- ***, после се е преместил в гр.*** и е създал семейство или съпружеско съжителство със С. Гая, с която се е прибирал в Р *** и е осъществил среща с *** си и *** си. По подадени от молителката М. П. данни, И. Г. е бил във влошени отношения, както с молителката, така и с *** им след заминаването му през 1987г., който факт може да обясни липсата на контакти, както и евентуалното устрояване на живота на лицето в друга държава. По същество няма как разгласяването на място /гр.Плевен/, за където е известно, че лицето от много години не пребивава да бъде ефективно и да се намерят хора, които да знаят нещо за него. Показателно е, че единствени свидетели, посочени от молителката са нейния *** и дете, а след нейната смърт- ***а на молителката К. П., който пък всъщност няма никакви

други данни за лицето, освен информацията, получена от ***та и ***та на И. Г.. Впечатленията му не са преки, а пресъздават информацията, получена от заинтересованите лица. В подкрепа на извода за недоказаност на молбата е и ангажираното доказателство- писмо от Дирекция „Консулски отношения“ при Министерство на външните работи, от което е установено, че за И. Б. Г. липсва съставен акт за гражданско състояние-акт за смърт, издадено от Архива на Отдел ЗАГС за ***. Същото касае както е видно само информация за съставен акт за смърт, а не за каквито и да било други съставени актове за гражданско състояние /примерно брак/, но той е записан в регистъра на лицата. Следва да бъде посочено, че лицето е променяло своето местопребиваване- гр.***, гр.***, а информацията е само от едно от местата, за които има данни, лицето да е пребивавало. Информацията не касае цялата територия на Руската Федерация. Съдът съобразява и факта, че последните данни са от 1987г., от когато, част от териториите на СССР са отделени и образувани в други самостоятелни държави, от където не са събирани данни за установяване на лицето. Не е възможно да бъде определена и поне с някаква приблизителна точност датата на предполагаемата смърт на И. Г.. Дори данните в молбата на молителката са противоречиви- твърди за последен контакт през 1987 г., и същевременно посочва, че моментът на евентуалната смърт на лицето е след 10.03.2005г. Твърденията на молителката не съответстват на показанията на разпитания по делото свидетел, като тя твърди, че И. е контактувал с *** си до 2003-2004г. по телефона, а свидетеля, че след 1987 г. контактите между тях рязко престават.

С оглед всичко гореизложено, съдът намира молбата за неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ подадената от М. Б. П., ЕГН *****, с адрес: *** /заместена в хода на процеса от универсалните си правоприемници- наследниците П. С. П., ЕГН***** и К. П. П., ЕГН*****/ молба с правно основание чл.549 и сл. ГПК, вр. чл.14 ал.1 ЗЛС да бъде обявена смъртта на И. Б. Г. с ЕГН *****г., роден на ***г.

Препис от решението да се връчи на заинтересованите страни.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд-Плевен в
едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____